

SÜGIS 2012 (5)

VARJUPAIKADE MTÜ

KÄPA ALL

VARJUPAIKADE MTÜ KVARTALIKIRI

TASUTA

Intervjuu fotograaf Olev Mihkelmaaga • Vabatahtlik - kes ta on? • Kuidas ära tunda vähki kassidel ja koertel jpm põnevad ja huvitavad

Mõni sõna toimetajalt

Taaskord on käes sügis, algab kool, inimesed, kes on sooja ja suvise aja veetnud maakodudes, kolivad ära linna. Varjupaikadel algab iga – aasta – ne kurb ja raske periood, mil neid ujutatakse üle igale poole maakodudesse maha jäetud endiste perelemmikutega, keda äkki enam ei vajata.

Ükskõik, kui palju ka sellest ei räägita või kirjutata, ikka veel leidub inimesi, kes võtavad omale koera või kassi läbimõttematult, nii et sügise saabudes jäetakse loomake maha maakodusse, või siis poetatakse kuskile kellegi teise inimese ukse taha maha. Õige tavaline on ka varjupaiga värava taha pappkasti sisse kassipoegade ja kutsikate maha poetamine ja kiiresti jalga laskmine.

Inimesed, kes loomadest hoolivad, neile pole vaja rääkida, kui väär selline teguviis on. Inimesed, kes hoolivad, on need, kes seda lehte loevad. need, kes ei hooli, ei loe. Seega ei hakka me siin tegelema moraali lugemisega või kellegi suunas näpu näitamisega. Me ei hakka seekord isegi mitte kurva statistika välja toomisega tegelema.

Me räägime seekord hoopis teistel teemadel. Palume natuke abi, jagame natuke nõu, viskame veidi nalja, räägime tiba tõsisel teemal ja võrstsiks on paar intervjuud toredate inimestega.

Kaunist sügist!

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Sisukord

- 3 Varjupaigas toimub
- 4 Suurim sõber
Olev Mihkelmaa
- 6 Päevakajaline
Pilk Pärnusse
- 9 Vabatahtlik - kes ta on?
- 10 Järjejutt
10 peamist vähi tunnust
kassidel ja koertel
- 12 Nädala loomad
- 14 Veidi nalja / lõpetuseks

Käpa All on Varjupaikade MTÜ elektrooniline häälekandja. Soovid värsked teateid e-postile? Saada enda nimi e-postiaadressile info@varjupaik.ee

Varjupaikade MTÜ
Lisainfo: Triinu Priks, tel 504 6102
Kaanefoto: erakogu
Toimetaja: Anu Kuura
Keelekorrektor: Helin Roosileht
Ilmub 4 korda aastas, vahel ka rohkem
Kujundus:

Printec
trükk • print • reklaam

Aita meil soetada liikuvat loomakliinikut

Liikuv loomakliinik töötaks ka hariduskeskuseks.

Mida me vajame?

Peame soetama omale kasutatud kaubiku, mille hind algab 15 000 eurost.

Teist sama palju vajame me selle ümberehitamiseks.

Annetajate lemmikule pakume teenustasuta viljatustamise operatsiooni.

Juhul, kui kampaaniaga ei õnnestu koguda projekti teostamiseks

piisavalt vahendeid, läheb raha varjupaikade loomaarstiteenuse edendamiseks.

Mis oleks selle mõju?

Annetades saate aidata kaasa kodutute loomade arvukuse vähenemisele.

Lemmikloomade hukkamine avaldab kogu ühiskonnale varjatud halba mõju.

Samuti on steriliseeritud lemmiklooma elu riskivabam.

Elu on ilma kirglike lemmikloomapulmadeta stressivabam ja ohutum, sest ka inimestele levivate lemmikloomade nakkushaiguste oht on väiksem.

Kuidas veel aidata saaks?

Kui oled autoremondimees, saad kaasa lüüa ka ümberehitustöödel.

Levita seda kampaaniat oma Facebooki sõpradele

Selleks on ka Indiegogo's jagamise võimalus.

Mine kampaania-
lehele

Otsime vabatahtlikku fundraiserit

Loomade varjupaikade töö sõltub suuresti sellest kui palju suudetakse raha koguda annetustena, sponsorite abil, heategevusmüügiga ja teiste omatulu teenimise võimalustega. Vabatahtlikke, kes aitavad kõike seda teha kutsutakse fundraiseriteks (eesti keeles puudub siiani sobivam termin).

Kuna tahame järjest enamaid loomi abistada ja tegeleda ka ennetustööga, siis vajame selleks rohkem rahalisi vahendeid. Sellepärast otsime oma meeskonda vabatahtlikke, kes soovivad ja tahavad panustada oma aega nende vahendite hankimisse.

Selleks tööks ei ole vaja eriharidust, eelnevad kogemused tulevad loomulikult kasuks. Vabatahtlikul võiks olla arvuti kasutamise algteadmised ja inglise keele oskus teeb töö kõvasti huvitavamaks.

Isiksuseomadustest on kindlasti olulised väga hea suhtlemisoskus, eneseväljendusoskus, vastutusvõime, julgus, esinduslikkus, rõõmsameelsus, loovus. Võimalusi raha kogumiseks on lõputult ja mida originaalsemad ideed seda paremad tulemused.

Töö fundraiserina pakub enesekõike võimalust arendada suhtlemisoskust ja professionaalseid oskusi, mis tulevad kasuks nii era- kui tööelus. Avasta endas müügi- või turundusnimene just vabatahtlikuna ja sellest võib tulla pööre sinu karjääris. Oleme suurima rõõmuga soovitajaks oma vabatahtlikele töötsetingutel.

Kui soovid ennast vabatahtliku fundraiserina proovile panna, siis võta palun ühendust meie üldjuhi Triinuga tel 504 6102 või info@varjupaik.ee ja TEEME ÄRA!

“Ma lihtsalt pean pildistama!”

ehk intervjuu fotograaf Olev Mihkelmaaga

Fotod: Mait Jürjado

Idee intervjuuerida fotograafi – ja seda fotograafi, tekkis seetõttu, et justnimeist tema pani kevadel öla alla Pärnus toimunud koertešöule. Parimad osalejad said auhinnaks tunnise tasuta sessiooni tema fotostuudios.

ANU KUURA
“Käpa All” peatoimetaja

Kaua juba fotograafiaga kokkupuudet on? Kas huvi tekkis juba poisikesepõlves või alles täiskasvanuna? Mis on andnud tõuke fotograafiameetit pidama hakata?

Enda fotohuvi pärisin isalt, kellega koos pimedas vannitoas fotolauhustega mässasime ja pilte ilmutasime. Teismelisena ostsin endale esimese peegelkaamera ja lõpetasin Tallinna Sidekooli fotograafi eriala.

Vahepeal tegelesin teiste töödega, kuid neli aastat tagasi ei saanud enam teisiti ja soetasin endale profitehnika.

Viimasel paaril aastal olen ainult fotomaailmas tegutsenud, sest see on minu kutsumus, ma lihtsalt pean pildistama, et end hästi tunda.

Millest tekkis idee lemmikloomi pildistama hakata?

Viie aasta eest võtsime endale varjupaigast noore punase kassi, kes sai nimeks “Röövik”. Ta oli tõeliselt hea modell, kelle peal kätt harjutada. Umbes pool aastat hiljem liitus meie perega labradori retriever “Pänta”.

Nii algaski lemmikloomade pildistamine oma pere loomadest. Hetkel on see üks kindel osa minu fotograafitööst. Rõõmustan väga, kui perega koos ka mõni koduloom pildistama tuleb.

Kuidas tekkis idee koertešöud sponsoreerida?

Lugu algas Pärnu varjupaiga kirjast, mis minu meilile saabus. Otsustasin öla alla panna, kuna koduloomade heaolu on mulle oluline ning nende pildistamine on lihtsalt väga lahe.

Keda on huvitavam pildistada - koeri või kasse? Või vahet pole? Kumb on parem modell?

Kindlasti on mõlematega huvitav töötada, otsest eelistust mul pole. Koertega on võibolla natuke lihtsam kui kassidega, sest neid on

võimalik paremini suunata. Kassid teevad täpselt seda, mida ise tahavad. Nende tabamine on mäng õnneliku juhuse ja sobiva hetke ootamisega. Kui koera saab paigale panna, siis kassi puhul tuleb pigem oodata, millal ta suvatseb stuudiopõrandale istuda.

”**Soovitan neljajalgne sõber kindlasti pildistamisele kaasa võtta!**”

Mida soovitate fotosessiooni soovival lemmikloomanomanikul tähele panna?

Kui looma psüühika on korras, pole mingit põhjust muretsemiseks, kas pildistamine õnnestub jne. Eri-nea iseloomuga lemmikud vajavad vastavat lähenemist, kuid raketiteadust siin pole.

Enamasti vajavad kõik loomad ja ka inimesed sisse elamise aega ning parimad pildid sünnivad enamasti peale pooltunnist soojendust.

Kindlasti pole esmatähtis, et loom paigal püsiks. Peaasi on, et tal oleks lõbus ja kõik laabub kenasti. Kui kaalud, kas võtta neljajalgne sõber pildistamisele kaasa või mitte, siis soovitan seda kindlasti teha.

Olev Mihkelmaa
FOTOGRAAF • PHOTOGRAPHER

Olevi lõbusamad seigad fotosessioonidelt

Kord oli mul vaja pildistada kaht teenistuskoera. Pildil pidid koerad parimad sõbrad olema, kuigi nad teineteist üldse ei sallinud. Hea veel, et nad ühte stuudiosse ära mahtusid. Proovisime küll nii ja naa, aga korraga neid kaamera ette ei saanud, nunnu näoga objektiivi vaatamisest rääkimata. Ei jäänudki muud üle, kui koeri eraldi pildistada.

Arvestasin nende vajalikud positsioonid välja ja pildistasin kõigepealt üht koera, kes istus paremal ja hiljem teist, kes istus vasakul. Arvutis liitsin kaks pilti kokku. Hiljem kuulsin, et tellija oli tõeliselt hämmeldunud, kuidas ma nad ikkagi sõbralikult ühele pildile sain.

Foto: erakogu

Hanna-Mai leiab, et varjupaigas on hooldaja töö raske, kuna nemad on korraga koristajad, loomapüüdjad ja veel palju muud.

Pilk Pärnusse

ehk tunnustame vabatahtlikku!

Kes varjupaikadega natukenegi on seotud või muidu silmad-kõrvad lahti hoidnud, teab, et varjupaikades ei lõpe töö iial ja tööd on alati rohkem kui tegijaid.

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Seetõttu on iga abiline väga tere-
retulnud ja kui sellest abilist saab

pidevalt ja kehtvalt varjupaigas abis käiv vabatahtlik, on rõõm veel suurem. Suve lõpetuseks sobib väga hästi intervjuu suvepealinna Pärnu varjupaiga ühe usina vabatahtliku, Hanna-Mai Ressariga.

Millest tekkis huvi hakata vabatahtlikuks? Kas omal on kodus loomi (olnud), soov neid omada, kuid pidamisvõimalust mitte?

Huvi hakata vabatahtlikuks tekkis tegelikult juba väga ammu - enne kui vanus oleks võimaldanud

vabatahtlikuks hakata. Tahtsin väga tegeleda koertega. Kuna endal kodus kõik kassiniimesed, siis on mulle juba maast madalast selgeks tehtud, et koera koju ei tule. Nii on mul kodus ka praegu üks superarmas kiisu, kuigi hing on kogu aeg ihanud ka koerast sõbra järele.

Tükk aega ma mõtlesin selle peale, kui vahva oleks, kui ma saaksin hoopis varjupaiga koertega sõbraks ja seeläbi nendega tegeleda, jalutada ja mängida. Nii see kõik hakkas.

Pärast mitmeid üksikuid visiite mõtlesin enda peas - nii, nüüd aitab

sellest kord aastas käimisest. Peagi leidsin end varjupaigast igal nädalavahetusel ja koolivaheaegadel.

Kas vabatahtlikuks hakkamine oli individuaalne, või sai mõne sõbrannaga koos tulnud?

Vabatahtlikuks hakkamise otsust ei mõjutanud mitte keegi peale minu. Olin küll varem ühe sugulasega koos paika külastanud, kuid tol hetkel ei mõelnud ma, et hakkan tihti käima st., et aktiivseks vabatahtlikuks.

Kuidas sõbrad-sugulased sellesse tegevusse suhtuvad, mida arvavad? Või ei tee üldse välja? Kas vabatahtlikuks saamise sooviga keegi teine omadest nakatunud pole?

Sugulased on kõik mu üle väga uhked, utsitavad takka. Vanemad samamoodi - küsivad ikka igal õhtul pärast päeva varjupaigas, et mis uudist.. Nad toetavad väga minu otsust veeta vabad hetked varjupaigas. Miks muidu mu isa mind eelmisel sügisel ja talvel - siis kui mul veel juhilube polnud, igal nädalavahetusel vastuvaidlemata kodus ja varjupaiga vahet sõidutas.

Sõbrad ja klassikaaslased on ka kõik väga toetavad, vaimustuses olnud. Osadel tekib küsimus, et kuidas ma saan ja kas mul kahju ei hakka, kuid seepeale olen palunud neil enda silmaga olukorda vaatama tulla ja siis uuesti sama küsimus esitada.

Teised aga on mulle erinevatel heategevuslikel üritustel appi tulnud infovoldikuid jagama, niisama seltsi ning heategevuslikku nänni müüma. Ja veel - kui eelmisel kevadel klassile meedia tunnis enda kui vabatahtliku kohta esitluse tegin, ma lausa tundsin, kuidas respekt minu vastu mõne protsendi võrra kasvas.

Nii mõnigi avaldas pärast esit-

lust soovi varjupaika külastama tulla. Ja alati kui Facebookis midagi varjupaigateemalist jagan või postitan, teevad seda nüüd ka paljud sõbrad.

Otseselt vabatahtlikuks hakata pole keegi soovinud, küll aga on paljud sõbrad-klassikaaslased ja ka vanemad varjupaika külastanud.

Milline on töö varjupaigas vabatahtliku silmade läbi?

Hooldajate töö on raske. Kuna varjupaikade peale on tavaliselt 3 töötajat - juhataja + 2 hooldajat, siis hakkama peab saama paljuga väikese aja jooksul. Nii on hooldajad korraga koristajad, loomapüüdjad, külastajatega suhtlejad, poole kohaga veterinaarid, loomade hingeliste kaotuste leevendajad, koeratreenid ja ehitajad - mõnikord läheb kuskilt mõni aedik katki - sel juhul lapivad hooldajad käepäraste vahenditega need kokku.

Peab olema väga väga tähelepanelik, jõudu peab olema, karta ei tohi. Kiirusest tekkinud lohakus pole aktsepteeritav - alati tuleb kontrollida, et aedikud-puurid oleks lukus/riivis, et mõni koer või kass välja ei pääseks.

Hoolimata raskustest ütlevad vähemalt Pärnu Varjupaiga loomade hooldajad Lilian ja Pille, et nad tahavad igal hommikul tööle tulla. Ma tõepoolest imetlen neid väga! Ka juhataja töö pole kerge. On päevi, kus telefon ei lakkagi helisemast.

Asjaajamisi on neetult palju, tuleb olla alati ülimalt leidlik, arendada ja leida võimalusi arendamiseks, koostada aruandeid, teha loomade elu puudutavaid otsuseid, suhelda ka väga ärritunud inimestega väga rahulikult. Imetlen seega ka Pärnu Varjupaiga juhatajat Annit.

Kõik Pärnu Varjupaiga töötajad on tegelikult äärmiselt lõbusad, positiivsed ja rõõmsad, varjupaiga-usku inimesed - esimesel kohal on loomade heaolu. Kõigil neil on süda õige koha peal. Kui see oleks teistmoodi poleks ma ilmselt vabatahtlik.

Mis teeb enim rõõmu, mis muret?

Kõige rohkem rõõmu teeb ikka ja alati see, kui loomad koju saavad. Kas siis kohtuvad taas oma vanade omanikega või leiavad uute inimeste näol oma õnne. Päevadel, mil on teada, et üks või teine loom heasse koju sõidab on minu näol alati maksimaalne naeratus.

Muret teevad kassid ja kassipojad. Ma ei uskunud iseka, et kasse nii

kohutavalt palju on. On olnud päevi, kus korraga tuleb ühest elamisest (!!!) 20 kassi. Muret teeb ka see, et osad inimesed tegutsevad alles siis, kui on liiga hilja. Näiteks kutsutakse väljakutsele siis, kui ammu kodu ümbruses hulkunud kass pojad toob, mitte siis, kui võõras kiisu elukoha lähedal luusima hakkab.

Mida ütleksid neile, kes ei julge varjupaika tulla - ei vabatahtlikuks, ei siit looma võtma, kuna see on "nii masendav" (nad arvavad, kuigi pole kunagi käinud ega näinud)?

Ei saa olla jaanalind ja oma pead liiva alla peita ja siis arvata, et kõik on hästi - ega sellepärast, et nemad ei julge varjupaika tulla, ei muutu reaalne olukord Eestis - tuleb ju tunnustada, et meie riigis on rohkem koeri-kasse, kui neile kodusid, inimesed on edasi hoolimatud ja loomad kannatavad, olenemata sellest, kas nad külastavad varjupaika või mitte.

Kes ei tule, see ei näe peale imearmsate loomade ka seda, et tegelikult on meie tingimused head - loomulikult pole see ühelegi looma-

” Ei saa olla jaanalind ja oma pead liiva alla peita!

” Mõtlesin enda peas - aitab sellest kord aastas käimisest!

le parim paik, kuid mõnest 'kodust' on varjupaigal paremad tingimused ette näidata. On väga palju inimesi, kes on seda öelnud.

Arvatakse, et kassid elavad mustuses ja on pistetud puuridesse, kus nad liikuda ei saa. Ei saa väita, et ükski kass ei paikne puuris- küll aga ollakse imestunud kui nähakse meie kasside vabapidamisruume ja seda kui puhtad ja korras nad on. Nii mõnigi lahkub kergendusega..

Mis on enda meelest suurim saavutus selle aastase vabatahtlikuks olemise aja jooksul?

Peaaegu enda suurimaks saavutuseks seda, et ma suutsin ühte koera muuta. Tusasest, umbusklikust ja stressis koerast sai imetore, elurõõmus, kuulekas ja energiline isend. Kui ma talle järgmise aasta jooksul kodu ka veel leiaksin, olenemata sellest, et sisimas ma ei taha midagi rohkem, kui seda koera endale koju, siis loen oma missiooni vabatahtlikuna täielikuks õnnestumiseks.

Kas suhtumine loomadesse ja varju paika on ka muutunud selle aastaga?

Loomulikult on! Eks olid ka mul

eelarvamused varjupaiga suhtes. Arvasin ka mina, et mul hakkab kahju või et ma vean kõik loomad koju. Kuid ei - tunnen rõõmu sellest, et saan pakkuda neile seltsi ja olla neile koduotsingutel abiks. Olen saanud nii palju targemaks, näinud julma, näinud head. Saatnud koju kümneid ja kümneid vahvaid loomi. Olen õpinud loomade käitumist tõlgendama ja oskan nendega ümber käia. Varjupaik ja vabatahtlikkus on elustiil!

On omalt poolt midagi öelda, rääkida, südamele...?

Varjupaik ja vabatahtlikkus on elustiil!

Lisaks inimestele, et minu jaoks pole varjupaigas veedetud aeg mingis mõttes

raisatud aeg. Koertega jalutan välja kõik muremõtted ja pinged - koha peal tegutsedes muu maailm nagu ei eksisteeriks. Ma olen tänu varjupaigas vabatahtlikuks olemisele ka enda meelest parem ja õnnelikum inimene.

Olen veendunud, et need loomad ja see paik jääb mulle elu lõpuni tähtsaks ning kui ma mingi hetk peaksingi aktiivse vabatahtliku staatuse alt välja kolima, siis meenutan seda aega alati naeratus näol laiu-tamas.

Vabatahtlik – kes ta selline on?

Kuna on kätte jõudnud aeg, mil inimesed hakkavad lahkuma oma suvekodudest, on taas käes raskeim periood varjupaikade töös, mil kõikidesse varjupaikadesse tuuakse hulganisti suvekodudesse mahajäetud perelemmikuid.

Nad vajavad hoolt ja tähelepanu, kuid varjupaikade töötajate arv on ikka sama, nende arv ei tõuse seoses hüljatud loomade hulga tõusuga. Seetõttu on sellel ajal iga abiline, vabatahtlik hindamatu väärtusega. Aga kes on vabatahtlik, millega nad üldse aidata saavad? Sellest nüüd järgnevalt juttu tulebki.

Mida vabatahtlikud varjupaigas teevad?

1 Hooldavad koeri ja kasse

Kasside ja/või koerte hooldaja on iseiseseisvalt töötav vabatahtlik, kelle eesmärgiks on loomade heaolu tagamine ja parandamine varjupaigas. Hoolitseb loomade eest nende varjupaigas viibimise ajal.

2 Jalutavad koertega

Koerajalutajad jalutavad varjupaiga koeri kaks korda päevas varjupaiga ümbruses. Eesmärgiks on pakkuda koertele vaimset ja füüsilist tegevust, neid sotsialiseerida ja pakkuda kontakti inimestega.

3 Koolitavad lapsi ja täiskasvanuid

Alati ei pea selleks otseselt loomadega tegelema, et aidata. Koolitajad harivad lapsi ja täiskasvanud loomakaitse, varjupaikadesse puutuvate teemade, loomade väärtustamise jms vallas.

4 Pildistavad ja filmivad

Kõrge kvaliteediliste kaasahaaravate fotode ja videote tegemine varjupaiga loomadest. Üks hea pilt räägib rohkem kui tuhat sõna. Head fotod ja videod aitavad oluliselt tõsta loomade kodu leidmist.

5 Pakuvad hoiukodu

Varjupaikade MTÜ hoiukodude projekt nimega Pesaleidja on mõeldud loomadele, keda ei saa mingil põhjusel (enamasti looma tervis, noorus jne) hetkel uude kodusse loovutada.

6 Kujundavad ja on aktiivsed sotsiaalmeedias

Töö sisuks on reklaammaterjalide välja mõtlemine ja/või kujundamine: brošüürid, reklaamid, voldikud, postitused jms. Abi kodulehe ja selle alamehetele parendamisel, ideede elluviimisel. Sotsiaalmeedia võimaluste maksimaalne ära kasutamine.

7 Aitavad valida uuele kodule sobivaimat lemmikut

Töö varjupaiga lahtiolekuaegadel varjupaiga külaliste ja potentsiaalsete tulevaste loomaomanikega. Tutvustatakse loomi loomasoovijatele, vastatakse küsimustele, aidatakse looma kaotanutel oma looma leida ja antakse üldist nõu.

8 Koordineerivad ja juhendavad teisi vabatahtlikke

Vabatahtlike koordinaatorid on nagu liim, mis hoiab meie vabatahtlike

meeskonda koos. Töö sisuks on uute inimeste innustamine ja julgustamine, juhendamine, koolitamine ning vabatahtlike üle arvestuse pidamine. Eesmärgiks on ette valmistada vabatahtlikke, kes on motiveeritud, teadlikud meie visioonist, missioonist, eesmärkidest, reeglitest, oskavad käituda nii loomade kui inimestega, on enesekindlad ja esindavad varjupaika parimal võimalikul moel.

9 Koguvad annetusi ja jagavad infot

Töö sisuks on osalemine erinevatel üritustel (heategevusmüügid, laudad, messid, kirbuturud jms) varjupaigas olevatele loomadele annetuste kogumiseks ja varjupaiga kohta teabe jagamiseks. Infomaterjalide laiali viimine kliinikutesse, omavalitsustesse jt kohtadesse.

10 Tõlgivad ja toimetavad

Peamiselt varjupaigatöötajate, vabatahtlike ja ka üldsuse harimiseks ja teavitamiseks mõeldud tekstide tõlkimine (eesti-inglise, inglise-eesti, eesti-vene, vene-eesti) või toimetamine.

Tule ja liitu Sinagi meie tublide vabatahtlike ühtse perega!

10 peamist vähi tunnust kassidel ja koertel

Foto: Srgistock.com

Sügis kipub ikka ja jälle tulema koos kõikvõimalike külmetus- ja teiste haigustega. Sel korral räägime ka meie haigustest, aga loomulikult vaid loomade omadest. Koos sellega vaatame, kuidas tunda ära vähki kassidel-koertel.

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

JÄRJEJUTT

Haigused ei käi mööda kive ega kände, vaid ikka mööda elusolendeid, kelleks võivad osutuda meie perelemmikud. Kergematele tervisehädadele lisaks tabavad meie lemmikuid ka hoopis tõsisemad haigused, mis võivad saada saatuslikuks.

Ravi ja konsultatsioonid olgu ikka ja alati õppinud arstide rida, kuid et perelemmikud saaksid õigel ajal arsti juurde, on vaja õppida märkama haiguste tunnuseid ja nende reageerimise. Vana tõde on see, et mida varem saadakse arstile ja haigus kindlaks tehakse, seda parem on.

Kaugelearenenud haiguse puhul

ei pruugi see enam väljaravitav olla, või on see väga pikaajaline, kallid ja vaevarikas protsess.

Viimasel ajal on järjest rohkem hakatud rääkima haigusest, mida paljud lemmikloomaomanikud ei osanud oma lemmiku puhul kartagi, et see ka neid võiks tabada. Vähk. See esineb ka meie perelemmikutel.

Järgnevalt sellest, kuidas seda ära tunda, ehk, millistele muutustele oma lemmiku juures tuleks tähelepanu pöörata ja millega veterinaari poole pöörduda - mida varem, seda parem.

Hooligem oma lemmikutest ja osakem neid aidata!

Millele tuleks erilist tähelepanu pöörata?

1 Sõlmed ja muhud

Kõik sõlmed ja muhud teie koera või kassi naha all ei ole veel vähi tunnuseks, kuid ilma veterinaari poole pöördumata ei saa selles kindel olla. Eriti oluline on see siis, kui tekkinud moodustised ei kao ise, või kasvavad järjest suuremaks. Koeproov e. biopsia, mis saab kliinikus võetud, annab vastuse, kas tegemist on vähiga või ei.

2 Ebaharilikud lõhnad

Vänged lõhnad teie koera või kassi suust, kõrvadest või mis tahes teie lemmiku kehapiirkonnast tuleb üle kontrollida. Sageli on sellise haisu põhjustajaks suu, nina või analpiirkonna vähk.

3 Ebanormaalsed eritised

Veri, mäda, oksendamine, kõhulahtisus või mis iganes ebanormaalne eritis tahes millisest kehapiirkonnast tuleks lasta veterinaaril üle vaadata. Sellele lisaks, punnis, kummi läinud kõht võib olla tunnuseks kõhuõõnde kogunenud eritisest.

4 Mitteparanevad haavad

Kui teie lemmikul on haavad või haavandid, mis ei parane ära, võib selle põhjuseks olla nakkus, nahahaigus või vähk.

5 Kaalulangus

Vähk on üks neid haigusi, mis põhjustavad kaalulangust. Kui te märkate oma lemmikul kiiret ja selletamatut kaalukaotust (kui loom pole dieedil) koos mõne teise tunnusega siintoodustest, rääkige sellest kindlasti ka oma veterinaarile.

6 Isumuutus

Kassid ja koerad ei keeldu söögist asjatult. Kuigi isupuudus iseenest ei ole veel vähi tunnuseks, tuleb sellest siiski oma veterinaariga rääkida. Ka suuõõnekasvajad tekitavad valu ja ebamugavust söömisel ja neelamisel.

7 Köhimine ja hingamisraskused

Köhimine ja hingamisraskused võivad olla põhjustatud südame- või kopsuhaiguse, kuid ka vähi poolt. Vähi metastasid kopsudesse võivad põhjustada samasuguseid nähtusi.

8 Letargia ja depressioon

Kui märkad, et su lemmik ei käitu enam nii nagu tavaliselt – magab rohkem, mängib vähem, ei taha eriti jalutada ega trenni teha – võib see samuti olla märgiks vähist. Tuleb siiski meele pida, et letargia ja depressioon iseenest ei ole veel vähi tunnuseks, kuid kui siintoodud tunnuseid on rohkem kui üks, on küllalt põhjust konsulteerimaks veterinaariga.

9 Muutused loomulike vajaduste rahuldamisel

Kui teie lemmik hakkab tavalisest sagedamini asjal käima, õue küsima, kui väljaheites või uriinis on verd – on need samuti võimalikud vähi tunnused.

10 Valu tunnused

Lonkamine ja teised valu tunnused jalutamisel, jooksmisel või hüppamisel on enamjaolt seostatud luu- ja liigesehaigustega, kuid ka need võivad olla vähi tunnusteks (eriti luuvähi puhul).

Allikas: petMD.com, tõlgitud www.care2.com refereeringust

Varjupaiga 5 nädala loom

13.08-16.09

"Nädala loomad" on rubriik, kus tutvustame igal nädalal Varjupaikade MTÜ Facebooki fännilehel esile tõstetud loomi uudiskirjale eelnenud viiel nädalal.

Kui soovid loomi aidata või nende kohta lisa, külasta palun meie Facebooki fännilehte www.facebook.com/VarjupaikadeMTY

27. august - 2. sept

Donna on mais Viljandist leitud sõbralik emane shar-pei sugemetaga koer. Donna välimus viitas sellele, et tal on hiljuti olnud kutsikad. Samal ajal leiti Viljandi kesklinna pargist kott Donna kutsikatega. Kutsikad on tänaseks kõik uutes kodudes. Donna on vaksineeritud ja kiibitud.

13.-19. august

Nora tõi varjupaika rekkajuht 5. juulil Raekülast. Nora on must, chow-chow laadne emane koer. Ta on sõbralik ja rahuliku loomuga, võõrastega ettevaatlik. Norale on võimalus hakata veebiperemeheks, et olla abiks tema ravikulude eest tasumisel.

Lili on 14. augustil leitud Rakvere linnast. Ta on umbes 4-aastane emane väga sõbralik koer. Sobib nii lastega kui ka teiste loomadega, ka sõna kuulab hästi. Jalutades kõnnib kenasti kõrval ja läheb alati ilma vastu puiklemata oma aedikusse tagasi.

Täna elab Lili juba õnnelikult uues kodus.

3.-9. september

Lessi sattus varjupaika hulkuvana 12. mail, kui ta Valgas Soo tn majade juures jalgpalli mängivate lastega kontakti võtta püüdis. Leidmise hetkel oli koer väga nälginud ja räpane.

Täna elab Lessi juba õnnelikult uues kodus.

20.-26. august

10.-16. september

Pr. Hellus on 6-aastane siiam, kes on varjupaigas omaniku surma tõttu. Pr. Hellus armastab mängida, vahel tuleb ise sülle paisid nuruma, aga ei kannata vägisi süles hoidmist. Ta on iseseisev, kasutab ilusasti liivakasti, kuid söögi suhtes valiv. Kass on vaksineeritud, kiibitud ja steriliseeritud.

Lõpetuseks veidi nalja!

Rahvustest, blondiinidest ja teistest on anekdoote küll ja enamgi. Meie aga leidsime mõned naljad ka loomade kohta. Nautigem neid koos meiega!

Buldog jookseb mööda tänavat. Äkki märkab neljanda korruse rõdul ilusat puudlit.

Buldog: "Tule välja, jalutame koos!"

Puudel: „Ma ei saa, peremees lukustas mind ukse taha!“

-Aga sa hüppa rõdult alla!“

„Jah, et mul oleks samasugune nägu nagu sul!“

**

Koer vaatab inimesele otsa ja ütleb: „Sa annad mulle toitu ja peavarju! Sa oled vist jumal!“

Kass vaatab inimesele otsa ja ütleb: „Sa annad mulle toitu ja peavarju! ma olen vist jumal!“

**

Surev vanaema ütleb lapselapsele: „Tahan sulle jätta oma farmi. Selles on villa, traktor, muud tehnikat, farmi hooned, loomad ja 22 500 000 dollarit.“

Lapselaps vastab: „Oo, vanaema, sa oled nii helde! ma ei teadnudki, et sul farm on! Kus sul see

asub?“

- Oma viimase hingetõmbega teatab vanaema: „Facebookis“....

Soovid aidata?

Meie varjupaikades ootab pidevalt uut kodu ligi 200 koera ja üle 400 kassi. Nad kõik vajavad toitu, arstiabi ja peavarju. Aita meil aidata! Anneta endale sobiv summa Varjupaikade MTÜ kontole SEB pangas 10220068203017.

Kui soovid aidata konkreetset varjupaika, lisa selgitusse märksõna: Pärnu, Viljandi, Virumaa, Valga või Võru.

Kuidas aidata?

- Anneta Swedbanki annetuskeskonnas ->
- Sõlmi püsikorraldusleping oma pangas ->
- Tutvu tarvilike asjade nimekirjaga ->
- Vaata lisa www.varjupaik.ee/anneta**

